

pobegnili. Obsodba bodi druge, kakor pridigarji sami razlagajo, a samo da na poslušalce obračajo. Prečastiti gg. misijonarji, povejte vendar, zakaj pa o zgoraj rečenih hudodelstvih niti besede ne črknete, temveč edino le posvetne časopise zato po peklenko ojstro napadate in kot besni na prižnici ropotate, ker vaših duhovskih tovarišev hudodelstva nečejo — zamolčati!?

Tudi med klerikalnimi poslanci se nabajajo ljudje s krvavimi rokami, ter oderuhi, nevošljivci ubogih kmetov, ki se tem prijatelje hlinijo, pa so le na Dunaji ljubljenci, častilci drugoverskih zalih Judov ali Židinj, s kojimi veselo denar zapravljajo, a za ubožca nimajo srca, — pa slepo, nerazodno ljudstvo jim še vedno vse toplo verjame, pa žalibog v svojo nesrečo, propad in pogubo.

Vzorni oficir, ki ima glavo in srce na pravem mestu, je c. in k. hauptmann Rik. Kleinoscheg štajerskega 27. inf. regimenta. On stoji na stališču, da vojaška služba fante ne sme odtujiti kmetškemu stanu. Zato je sam iz lastnega nagiba brez subvencije in podpore vzel zemljišča v najem, kjer izvršuje malo ekonomijo. Poleg tega podučuje 150 mož v najvažnejših panogah kmetijstva. Ljudje ga navdušeno ljubijo in po končani vojaški službi se prav radi zopet h domači grudi vrnejo. Hauptmanu Kleinoschegu podelila je c. k. kmetijska družba za njegove zasluge srebrno medaljo. To je pač redki slučaj, da se je na ta način aktivnega oficirja odlikovalo.

35, 36, 37, 38. V dunajski loteriji se je pretekli teden zgodil redki slučaj. Izžrebane so bile namreč številke 35, 36, 37 in 38. Več kot trideset let se na Dunaju že tak slučaj ni zgodil.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Elektrika in vera. Pijana „Straža“ objavila je zadnjič enkrat nepopisno neumni člančič proti nameravanemu električnemu podjetju na dravskem polju. V članku trdi, da je „duša podjetja“ inženir Spychinger daroval zemljišče za zgradbo protestantske cerkve in pastorjeve hiše v Ptujju, da seje „ljuliko med dobro katoliško ljudstvo“ in da se hoče „električnim potom“ vpletati „lutriš-vero“... Kolikor besed, toliko neumnih, brezmiselnih laži! Prvič je nesramna, iz trte izvita laž, da bi g. Spychinger dotično posestvo kupil in daroval. Res pa je, da sploh nobenega posestva v Ptujju nima, da ni ničesar daroval, da je bilo društvo za zgradbo protestantske cerkve že davno uresničeno, predno je bil g. Spychinger v Ptujju in da ta inženir sploh nikakor ni prepričan o potrebi zgradbe te cerkve. G. Spychinger je sicer švicarski protestant in se zaradi pijanih pisavec pri „Straži“ gotovo ne bode vere svoje matere vzeti pustil. Ali Švicarji ravno ne poznajo prav nobenega verskega sovraštva. Dokaz temu je tudi dejstvo, da je žena g. Spychinger dobra katoličanka, ki se zdaj seveda hudo čudi, da hujskajo katoliški farji nezavedno ljudstvo brez vzroka proti njenemu možu. Istotako je njegova svakinja katoličanka. Največ svojega življenja preživel je g. Spychinger tudi med katoličani (tako zlasti v katoliški Italiji). Ta „tujec“ je pričakoval, da bodejo tukajšnji duhovniki istotako tolerantni proti njemu, kakor je on proti ljudem druge vere tolerantan. Zato se mora zdaj pač z gnusom obračati od ljudi,

ki stopijo v dotiko s „Stražo“... Po našem mnenju leži nebovpijote sramotenje katoliške vere v „Stražinem“ članku. Ali se da vera zdaj res že „električnim potom“ vrivati? Ali sme vsak bedasti pobalini vero v politiko vlačiti?... Kar se pa električnega podjetja tiče, kateremu hoče zdaj „Straža“ z verskim hujskanjem škodovati, hvala Bogu ni odvisno od tistih, ki odlagajo svoje pijane neumnosti v „Straži.“ Električna nima prav ničesar z vero opraviti. Električno podjetje bi le v gospodarskem oziru od katoliških duhovnikov in drugih ljudi izmoganem slovenskem ljudstvu velikanske dobičke prineslo. Ta pomen elektrike so izpoznali že davno gotovo dobro katoliški Tirolci. Tam na Tirolskem gori že skoraj v vsakem hlevu električna luč in — katoliška vera ne trpi pri tem prav ničesar... Tako bode tudi Štajerska napredovala, kadar bode moderni duh tehnike premagal zakotne temne hujškače.

Vbogi Ozmec! Deželni poslanec in fajmošter Ozmec gotovo ni računal, da bi kdo njegovih duševnih zmognosti hvalil. Mož je „ein simpler Landpfarrer“, kakor ga je imenoval lastni njegov tovariš-poslanec dr. Jankovič. Okoli glavnega gnojišča v sv. Lovrencu na dravskem polju ima Ozmec sicer še precej veljave in presega ga k večjemu še petelin, ki kikirika na gnoju. Ali drugače je Ozmec tih človek, ki ni prav nič kriv, da so ga klerikalci za poslanca izvolili. Mož bi imel tudi najbolj prav, ako bi v izobraženi družbi za zobni držal. Ali tega ravno noče. On se hoče tudi semtertja pokazati! Tako se je „pokazal“ na glavnem zboru c. kr. kmetijske družbe v Gradcu. Kakor vse, so hoteli klerikalci tudi ta zbor edino in vedno le gospodarske družbe v svoje politične namene izrabljati. In ker ga že v deželnem zboru ne pustijo govoriti, dovolili so klerikalci Ozmeču zdaj pristo besedo. Ta „simpler Landpfarrer“ je pričel torej govoriti. Malenkostno je, kaj da je govoril in šlo se je tudi za malenkostno zadevo. Pa še tega fajmošter in poslanec Ozmec ni mogel izvršiti. Komaj je usta odprl, ko se je zaslislalo par medklicov in — Ozmec je že zopet sedel. S pomilovalno vrednim obrazom je rekel: „Jaz ne morem naprej, ker se me je motilo...“ Oj ti revče ti, oj ti žalostni gospod ti! Ako pride Ozmec že na takem zborovanju v tako hudo zadrego, potem pač ni čuda, da v zbornici vedno jezik za zobni drži. Potem pa tudi ni čuda, da njegovi volilci od njega doslej ničesar niso imeli... Ozmec ne more naprej, ker se ga ravno vedno „moti“... Čestitamo klerikalnim volilcem za tako glasnega, modrega poslanca!

Na Ptujski gori so izvolili Klemenčičevi trabant torej zopet znanega in zloglasnega Topolovca za župana. Zdaj se bahajo po svojih listih in ravno tako farški kakor liberalni listi mu čestitajo. Volilcem, davkopljučevalcem na Ptujski gori seveda nikdo ne čestita in tega tudi storiti ne more. Topolovec je prilezel na županski stolec edino zato, ker so se liberalci à la Klemenčič s klerikalci à la fajmošter združili, čeprav si drugače dan na dan drug drugemu v obraz pljujejo... Sicer pa še nekaj: Topolovec je zopet župan, — dobro! Ali s tem še ni čist! Mi smo Topolovcu celo vrsto lumparij v politiki in napak v gospodarstvu z občinskimi denarjem

očitali ter dokazali. Zato Vas vprašamo, Vi slučajni župan Topolovec, zakaj niste tožili? Zakaj se bojite sodnije? Očitati smo Vam tudi zločinu podobno zlorabo uradne moči. Kaj pravite k temu, Topolovec? Vi ste lahko stokrat župan ali minister, a za nas velja poštenost. Dokler se pred sodnijo ne operete naših dokazanih ali dokazljivih očitanj, toliko časa Vam privoščimo veselje. Le bodite župan, Topolovec, kajti ta čast Vam ne izbrise madeža, ki smo ga Vam mi pritisnili. Tako in — na svidenje!

Posledice obstrukcije slovenskih poslancev v štajerskem deželnem zboru se kažejo vedno občutnejše. Deželni odbor nima več potrebnih denarnih sredstev za potrebna dela pri reguliranju Drave. Zato je vlada razpustila c. k. vodstvo za reguliranje Drave na progi Maribor-Središče. Kakor znano, je tudi že regulacijsko vodstvo v Ptujju razpuščeno. Kaj neki pravijo prvaški poslanci k temu? Ali še vedno ne čutijo svoje zločnosti brezvestnosti, s katero so prizadeli v bogemu ljudstvu tako velikansko gospodarsko škodo?

V občini okolica Celja se je vršila dne 1. aprila volitev občinskega predstojništva. Že pri tej volitvi so se liberalci in klerikalci zlasali in vsa „sloga“ je hipoma po vodi splavala. Prvaški zastopniki so imeli namreč pred volitvijo sestanek, na katerem so sklenili, da bodejo liberalnega advokata dr. Božiča za župana izvolili. A pri volitvi so klerikalci snedli svojo besedo, kakor je to pri ljudeh Benkovičevega kalibra že navada. Vsled tega je prišlo do ožje volitve med nemškimi kandidatom Strendschan in klerikalcem Sušnikom; zadnji je bil končno za župana izvoljen. Tako je torej „narodna“ politika tako daleč privedla, da je prišla največja občina na spodnjem Štajerskem pod žeslo klerikalnega župana. Pri volitvi občinskega predstojništva je hotel dr. Benkovič v svoji nesramni zagriženosti seveda Nemcem vsako pravico vzeti. Možičelj bi imel najraje, da bi tudi v predstojništvu sami njegovi mameluki sedeli. Potem bi se seveda gospodarilo z denarjem davkopljučevalcev, kakor znajo ravno slovenski klerikalci gospodariti. A Benko-Cvenkaniču se to ni posrečilo. Izvoljeni so bili vsled tega v občinsko predstojništvo iz 1. razreda: G. Strendschan in Karl Ban (pristaša naše stranke), iz 2. in 3. razreda pa dva prvaška klerikalca in dva liberalca. S tem je bila volitev končana. V občinskem predstojništvu sedijo zdaj možje, ki bodejo prvakom na prste gledali. Škandaloznemu gospodarstvu bode in mora biti konec!

Prvaška smola. Iz Ormoža se poroča, da sta dne 29. marca prignala dva orožnika na sodnijo slovensko-narodnega jurista Franca Polak iz Cerovca. Fant je bil za Slovence tako navdušen, da se je po § 129 zagrešil; bil je namreč v druge fante preveč zaljubljen... Polak je bil v volilnem času najhujši nasprotnik in strastni agitator za Ploja. Politika mu je bila več kot vse drugo. Mi sicer ne mečemo kamenje na stranko, ker se je eden njenih članov zagrešil. Tudi mislimo, da klerikalni listi prav nobenega vzroka nimajo, pljuvati na Polaka. Kajti največ „vitezov § 129“ se vendar med klerikalci nahajajo. Spominjamo le na zadnje slučaje v šentlenartskem okraju. Glavna stvar pa je, da prvaška vzgoja v splošnem pospešuje taka nenaravna in protinaravna nagnjenja. Kajti pijančevanje in pohajanje nezrele mladine iz političnih vzrokov ne more ničesar dobrega učiniti. Stariši naj bi na mladino malo ojastrje gledali in pazili. Politiko naj delajo odraseni ljudje, — mladeniči pa naj najprve malo gledajo, da kaj postanejo in kaj pomenijo!

Tečaj za pridelovanje krme se vrši na deželni sadjarski in vinogradniški šoli v Mariboru v času od 6. do 11. maja t. l. Natančnejša doročila za sprejem in za pridobitev podpor so razvidna iz inzerata tega vrlega zavoda v današnji številki našega lista.

V Ribnici na Pohorju se vrši dne 10. aprila živinski sejem, na katerega še posebej opozarjamo.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, znamenani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 8. aprila v Spielfeldu, okr. Lipnica. Dne 9. aprila v Šoštanjju**; v Ljutomeru**;

Gorska železnica.



Ber Durchbruch des Jungfrautunnels.

Raz gore Jungfrau v Sviči je eden najlepših razgledov na planinski svet. Desetletja je že, odkar je bila sprožena misel, da se zgradi na to goro posebno železnico. Ta misel se pričinja zdaj polagoma uresničavati. Z velikanskimi težavami se gradi to železnico. Zdaj so skončali veliki tunel. Naša slika kaže na desni strani razgled iz odprtine tunela, na levi pa

delavce v tunelu pri delu. Človeški duh in človeško delo premagata pač gore in vode, ja celo globočine in višočine.